

[PLENIONY *part praet pass pf*

Tekst nie oznacza é oraz ó.

sg f N pienionå. ◇ pl N m pers plenieni.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Uprorowadzony w niewolę: A wyrzyłz między plonem niewáltę ná weyrzenie cudną/ Y rozmiłuielz fię iey [...]. Tedy wwiedzielz ią do domu twego [...]. Potym zrzući odzienie w ktorym pleniona zliebie [removebit vestimentum captivitatis] BudBib Deut 21/13 (Linde); iákoby rzekł Ifaiałz zá táiemnicę to teraz ielst vmnie że obywatéle ziemscy będą plenieni. BudBib 355a marg.

Synonim: poimany.

Cf [PLENIĆ]

KW